

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **T., a. s.**, P.P., P., IČO: X.X., zastúpeného JUDr. J. N., advokátom v P., N.N., proti žalovanému: **JUDr. V. H.**, D.D., **R., správca konkurznej podstaty úpadcu I., a. s.**, B.B., L. M., IČO: X.X., o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 54Cbi/18/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo/20/2010-149 z 30. mája 2011, právoplatného 27. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Dovoláním žalobcu napadnutým rozsudkom Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozhodujúci vo veci v intenciách zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako súdu dovolacieho, č. k. 1ObdoV/95/2007-133 z 28. januára 2010, právoplatného 22. februára 2010, potvrdil podľa ustanovenia § 219 OSP rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu prvostupňového, č. k. 54Cbi/18/2006-96 z 19. októbra 2006, v napadnutej časti, v ktorej prvostupňový súd žalobu vo zvyšku zamietol. O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol tak, že ich náhradu žalovanému nepriznal s odôvodnením, že žalovaný na pojednávaní pred odvolacím súdom uviedol, že si žiadne trovy neuplatňuje.

Proti potvrdzujúcemu rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo/20/2010-149 z 30. mája 2011, právoplatného 27. júna 2011, podal dovolanie žalobca dôvodiac výskytom vady konania podľa ustanovenia § 237 písm. f) OSP /účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom/ a ďalší dovolací dôvod vzhľadom v ustanovení § 241 ods. 2 písm. c) OSP /rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci/. Dovolacím petítom sa domáhal zrušenia rozsudku odvolacieho súdu a vrátenia mu veci na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K dovolaniu žalobcu nepodal žalovaný vyjadrenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky dovolacieho konania. Rozhodujúc vo veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania podľa § 243a ods. 1 OSP dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. a) OSP v nadväznosti na § 243b ods. 5 veta prvá OSP pre jeho oneskorené podanie.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP, ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a) OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Dovolací súd pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 veta prvá OSP, podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Rovnako vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Dovolací súd vzal na zreteľ aj ustanovenie § 57 ods. 2 OSP, podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toto dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne

na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V prejednávanej veci bol dovolaním žalobcu napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo/20/2010-149 z 30. mája 2011 doručený obidvom účastníkom konania poštou. Ako vyplýva z doručeníek pripojených v spise na č. l. 151, prevzal žalobca (dovolateľ) zásielku obsahujúcu rozsudok odvolacieho súdu dňa 27. júna 2011 prostredníctvom ním splnomocneného právneho zástupcu JUDr. J. N.. Súd prvého stupňa postupoval pri doručovaní rozsudku odvolacieho súdu v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 veta prvá OSP, podľa ktorého ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Žalovaný prevzal zásielku obsahujúcu rozsudok odvolacieho súdu v ten istý deň ako žalobca, t. j. 27. júna 2011.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP).

V súlade s citovaným ustanovením § 159 ods. 1 OSP, nadobudol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu (č. l. 149) právoplatnosť dňa 27. júna 2011 (pondelok). Uvedeným dňom začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 veta prvá OSP) a posledným dňom tejto lehoty bol deň 27. júl 2011 (streda). Keďže dovolateľ (žalobca) podal dovolanie odovzdaním na poštovú prepravu až dňa 29. júla 2011 (piatok), ako to vyplýva z údajov pošty na obálke obsahujúcej dovolanie (č. l. 157), podal ho zjavne oneskorene.

So zreteľom na uvedené, dovolací súd odmietol dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. a) OSP v nadväznosti na § 243b ods. 5 veta prvá OSP pre jeho oneskorené podanie.

Keďže bolo dovolanie žalobcu odmietnuté ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a) OSP), nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto mu prináležalo právo na náhradu trov dovolacieho konania podľa § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 243b ods. 5 veta prvá OSP. Keďže však žalovanému v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, dovolací súd mu ich náhradu nepriznal.

Záverom dovolací súd poznamenáva, že vzhľadom na odmietnutie dovolania žalobcu pre jeho oneskorené podanie, nemalo na rozhodnutie dovolacieho súdu vplyv späťvzatie návrhu na začatie konania žalobcom v celom rozsahu, ktoré uskutočnil v rámci dovolacieho konania podaním zo dňa 24. januára 2012, doručeného dovolaciemu súdu dňa 25. januára 2012. Žiadne ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku neopravňuje dovolací súd vybaviť dovolanie tak, že pripustí späťvzatie návrhu na začatie konania späť, obdobne, ako umožňuje ustanovenie § 222 ods. 2 OSP odvolaciemu súdu vybaviť odvolanie tak, že pripustí vzatie návrhu na začatie konania späť. Toto ustanovenie neplatí aj pre konanie na dovolacom súde (§ 243b ods. 5 veta prvá OSP). Okrem toho, ustanovenie § 96 ods. 1 OSP opravňuje žalobcu vziať návrh na začatie konania späť len „za konania“, tzn. do právoplatného skončenia veci. Keďže bolo dovolanie v danej veci odmietnuté pre jeho oneskorené podanie, bola predmetná súdená vec právoplatne skončená už pred vzatím žaloby späť (t. j. pred 24. januárom 2012). Rozsudok súdu prvého stupňa (č. l. 96) sa stal právoplatným a vykonateľným v časti prvého výroku už dňa 4. decembra 2006. V časti druhého a tretieho výroku sa rozsudok súdu prvého stupňa (č. l. 96) stal právoplatným a vykonateľným v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu napadnutým dovolaním (č. l. 149) dňa 27. júna 2011.

K uvedeným záverom dospel dovolací päťčlenný senát jednohlasne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 27. septembra 2012

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.